

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 6Csp/17/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8319201425
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kurucová
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2020:8319201425.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudkyňou JUDr. Janou Kurucovou v spore žalobcu: SMS CREDITS s.r.o., Dlhá 95C, 010 09 Žilina, IČO: 44 769 911, zast. Advokátska kancelária Hronček & Partners, s.r.o., Národná 10, Žilina, proti žalovanej: N. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. K. XX, o zaplatenie sumy 350,- eur s prísl., taktó

rozhodol:

Žalobu **z a m i e t a**.

Žalovanej vo vzťahu k žalobcovi právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu 09.04.2019 domáhal vydania rozhodnutia ktorým by súd žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 350,- eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 27.04.2016 do zaplatenia a na náhradu trov konania. Podanie žaloby odôvodnil tým, že dňa 28.01.2016 bola medzi žalobcom a žalovanou uzatvorená zmluva o pôžičke č. XXXXXX/XX.XX.XX, na základe ktorej poskytol žalovanej sumu 350,- eur, a to na jej účet dňa 28.01.2016. Žalovaná sa poskytnuté prostriedky zaviazala vrátiť riadne a v dohodnutej lehote splatnosti. V súlade so zmluvnými podmienkami došlo k predĺženiu lehoty splatnosti pôžičky do 26.04.2016. K uzatvoreniu zmluvy o pôžičke došlo prostredníctvom krátkych textových správ SMS, zaslaných z telefónneho čísla, ktoré klient zadal na tento účel žalobcovi so súčasným uvedením osobitného klientskeho čísla, ktoré jednoznačne identifikuje osobu, ktorá právny úkon urobila - klienta, pričom zmluva o pôžičke bola žalovanému sprístupnená a uložená v jeho klientskom účte, ktorý umožňuje trvalé zachytenie obsahu právneho úkonu a má povahu trvanlivého média. Zmluva o pôžičke bola uzatvorená písomne prostriedkami diaľkovej komunikácie. Žalovaná svoj dlh žalobcovi neuhradila, preto popri zaplatení dlžnej sumy 350,- eur požaduje od neho aj zaplatenie zákonných úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne. Žalobca svoj nárok opiera o ust. § 657 OZ, o bod 1 zmluvy o pôžičke a v časti nároku na úrok z omeškania o ust. § 517 ods. 1 a 2 OZ v spojení s ust. § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Dlžná suma pozostáva z neuhradenej sumy pôžičky vo výške 350,- eur.

2. Žalovaná sa vo veci vyjadrila tak, že poskytnuté peňažné prostriedky boli splatné do 15 dní, teda po uplynutí tejto doby začala plynúť trojročná premlčacia lehota, ktorá uplynula 12.02.2019. Žalobca si svoje právo uplatnil až 09.04.2019, preto vzniesla námietku premlčania a navrhla súdu žalobu zamietnuť.

V ďalšom písomnom vyjadrení zo dňa 07.02.2020 žalovaná uviedla, že nemohla ovplyvniť zmluvné podmienky, inak by jej nebola poskytnutá pôžička. Uviedla, že podľa § 1 ods. 3 písm. l Zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a o pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace. V danom prípade sa však jedná o iného veriteľa na strane žalobcu. Podľa § 24 ods. 1 Zák.

č. 129/2010 Z. z., na iných veriteľov a na zmluvy o úvere alebo pôžičke, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom sa vzťahujú ustanovenia § 1 ods. 2 druhá veta, § 2, 3 a 4, § 6 až 8, § 9 ods. 1, 2, 9 až 11, § 11, 12, 14, 16, 17, 19, 23 a 25 tohto paragrafu. Podľa §§ 657 a 658 ods. 1 OZ, pôžička je buď bezodplatná alebo odplatná, avšak odplata je možná len vo forme úrokov. V predmetných zmluvách účastníkov sa však uvádza, že úver je bezúročný. Účastníci si teda nedohodli úroky, a inú formu odplaty zákon pri zmluve o pôžičke neumožňuje. Dohoda o odplate za poskytnutie pôžičky je preto absolútne neplatná pre rozpor so zákonom v zmysle § 39 OZ. Teda aj keď poskytnutie pôžičky alebo úveru na dobu kratšiu ako tri mesiace nie je spotrebiteľským úverom, žalobcu je potrebné považovať za iného veriteľa a obsah zmlúv je potrebné posúdiť podľa § 9 Zák. č. 129/2010 Z. z. Keďže uzatvorené zmluvy neobsahujú ročnú úrokovú sadzbu, priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov a termín konečnej splatnosti, musia byť posúdené ako bezúročné a bezpoplatkové. Do pozornosti súdu dala rozsudok Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 5C/154/2014 zo dňa 28.04.2016, rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 10C/486/2015 zo dňa 14.07.2016, rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 17C/390/2015 zo dňa 17.02.2016, v zmysle ktorých dohody o poplatkoch za poskytnutie pôžičky či úvery sú absolútne neplatné a nemôžu dotknutému účastníkovi vzniknúť žiadne práva a povinnosti, keďže takýto úkon je neplatný od začiatku.

3. Žalobca na výzvu súdu oznámil, že žalovaná pred uzatvorením posudzovanej zmluvy o pôžičke mala uzatvorených ďalších 8 zmlúv, pričom každý zmluvný vzťah bol ukončený, pretože žalovaná na základe týchto zmlúv vždy uhradila istinu aj poplatok za poskytnutie úveru. Vo svojom písomnom vyjadrení z 18.07.2019 uviedol presné výšky poskytnutých pôžičiek z roku 2015, ako aj výšky úhrad. Z tohto prehľadu vyplynulo, že žalovaná čerpala z ôsmich zmlúv o pôžičke uzatvorených v roku 2015 spolu 1 470,- eur a celkovo na základe nich zaplatila žalobcovi sumu 1 873,02 eur. Dňa 18.07.2019 súdu oznámil, že došlo k predĺženiu lehoty splatnosti riadne, v súlade so zmluvnými podmienkami žalobcu, s ktorými sa žalovaná riadne oboznámila. Úhrady vykonané žalovanou nemožno považovať za úhrady dlhu, ide o poplatky na predĺženie lehoty splatnosti pôžičky. V tejto súvislosti poukázal na body 6 a 7 Zmluvných podmienok. Na predĺženie lehoty splatnosti pôžičky nepostačuje len aktívne konanie zo strany Veriteľa-žalobcu, ale aj súčinnosť, resp. aktívne konanie zo strany žalovanej-dlžníka, ktorý uhradil odplatu za pôvodnú lehotu splatnosti pôžičky, a tým sa lehota splatnosti predĺžila v zmysle zmluvných podmienok, o pôvodnú lehotu splatnosti pôžičky. Nakoľko došlo k riadnemu predĺženiu lehoty splatnosti pôžičky uzatvorenej medzi žalobcom a žalovanou v zmysle bodu 6 zmluvných podmienok, ktoré boli riadne dojednané a žalovaná sa s nimi riadne oboznámila, došlo k predĺženiu lehoty splatnosti. Poplatky za predĺženie lehoty splatnosti pôžičky sa nezapočítavajú ako čiastočné úhrady istiny. Účelom predĺženia lehoty pôžičky je predĺžiť jej splatnosť, nie ju ponížiť o sumu vykonanej úhrady. Vykonané úhrady nie je možné považovať za čiastočné úhrady dlhu. V súlade so zmluvnými podmienkami došlo teda na základe žiadosti žalovanej k predĺženiu lehoty splatnosti pôžičky. Lehota splatnosti pôžičky bola predĺžená na základe žiadosti žalovanej adresovanej žalobcovi a po akceptácii tejto žiadosti žalobcom bola lehota splatnosti pôžičky predĺžená, a to nasledovne:

- dňa 12.02. 2016 došlo k predĺženiu lehoty splatnosti úhradou 28,24,- eur
- dňa 29.02. 2016 došlo k predĺženiu lehoty splatnosti úhradou 28,24,- eur
- dňa 15.03. 2016 došlo k predĺženiu lehoty splatnosti úhradou 28,24,- eur
- dňa 30.03. 2016 došlo k predĺženiu lehoty splatnosti úhradou 28,24,- eur
- dňa 13.04. 2016 došlo k predĺženiu lehoty splatnosti úhradou 28,24,- eur.

Žalobca vždy v deň splatnosti pôžičky informoval žalovanú, že má posledný deň na úhradu svojho dlhu bez pokuty, prípadne má možnosť predĺžiť si lehotu splatnosti, ak uhradí poplatok, ktorý v zmysle Zmluvy o pôžičke predstavoval čiastku 28,24,- eur. Skutočnosť, že žalovaná zrealizovala platbu, ktorá zodpovedala sume minimálneho poplatku za predĺženie lehoty splatnosti jej pôžičky, žalobca vyhodnotil ako jej prejav vôle smerujúci k predĺženiu lehoty splatnosti jej pôžičky, ktorú žalobca akceptoval v súlade so Zmluvnými podmienkami, ktoré tvorili súčasť Zmluvy o pôžičke. Žalobca oznámil sms správou žalovanej skutočnosť, že

zaevidoval jej platbu za predĺženie lehoty splatnosti a splatnosť jej pôžičky predlžuje. Zároveň žalovanej oznámil nový dátum splatnosti pôžičky a tiež sumu nesplateného dlhu, ktorú má žalovaná povinnosť uhradiť. Pokuta za nedodržanie termínu splatnosti 15 %, zmluvná pokuta 10,- EUR, ako aj poplatky za predĺženie vychádzajú zo zmluvných podmienok žalobcu, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmlúv o pôžičke, teda aj Zmluvy č. 9 k Zmluve o registrácii č. XXXXXX/XX.XX.XX, s ktorými sa žalovaná riadne oboznámila a ktoré boli žalovanej sprístupnené na internetovej stránke žalobcu a zároveň boli zaslané na adresu žalovanej prostredníctvom kuriéra. Napokon žalobca v písomnom vyjadrení z 19.12.2019 poukázal na ust. § 3 ods. 1 OZ, podľa ktorého „Výkon práv a povinností vyplývajúcich z

občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.“ V tomto prípade žalovaná uplatňovala námietku premlčania len ako prostriedok umožňujúci poškodiť žalobcu, keďže za 3 roky nevykonala ani len čiastočnú úhradu dlžnej pohľadávky a z jej vyjadrenia vyplynulo, že ani tak nemala v pláne. Žalovaná iba využila dobromyseľnosť a dobré zaobchádzanie žalobcu so svojimi klientmi. Namietanie premlčania uplatneného nároku žalovanou je v rozpore s ust. § 3 ods. 1 OZ, pretože je prostriedkom umožňujúcim poškodenie žalobcu ako účastníka právneho vzťahu, teda ide o výkon v rozpore s dobrými mravmi. Zo strany žalovanej je to zásah do princípu právnej istoty a preto by malo dôjsť k odopreniu práva uplatniť námietku premlčania.

4. V danom prípade súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom a jeho prílohami, a to Zmluvou o pôžičke, výpisom z obchodného registra žalobcu, písomnými vyjadreniami strán sporu, a zistil nasledovný skutkový stav:

5. Žalobca a žalovaná uzatvorili dňa 28.01.2016 Zmluvu o pôžičke č. XXXXXX/XX.XX.XX, v zmysle ktorej žalobca poskytol žalovanej pôžičku vo výške 350,- eur splatnej v lehote do 15 dní odo dňa poskytnutia pôžičky.

6. Z predloženého výpisu z účtu žalobcu vyplýva, že dňa 28.01.2016 v prospech žalovanej vyplatil finančné prostriedky vo výške 350,- eur; žalovaná v prospech žalobcu neuhradila žiadnu sumu.

7. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

8. Podľa § 52 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) platného a účinného v rozhodnom období, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

9. Podľa čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, zmluvná podmienka,

ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevylučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Podľa čl. 3 ods. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

Podľa čl. 5 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, v prípade zmlúv, kde sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované v jednoduchom zrozumiteľnom jazyku. Kde existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má interpretácia priaznivejšia pre spotrebiteľa. Toto pravidlo interpretácie neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7 (2).

Podľa čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa čl. 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a súťažiacich existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu. Podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 1 ods. 2 Zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len Zákon o spotrebiteľských úveroch) v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 1 ods. 3 písm. l) citovaného zákona, spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace.

Podľa § 1 ods. 3 písm. f) citovaného zákona, spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorého výška je menej ako 100 eur a viac ako 75 000 eur; ak je na rovnaký alebo obdobný účel uzavretých v období 12 mesiacov viac zmlúv o úvere medzi tým istým veriteľom a spotrebiteľom, súhrn všetkých zmlúv o úvere sa považuje za jediný spotrebiteľský úver podľa tohto zákona.

Podľa § 2 písm. c) zákona o spotrebiteľských úveroch, je iným veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá v rámci svojho podnikania ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré spĺňajú aspoň jednu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. c), f) a l), pričom tieto úvery alebo pôžičky nespĺňajú žiadnu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. a), b), d), e), g) až k) a m) až r); za iného veriteľa sa nepovažuje banka, pobočka zahraničnej banky a finančná inštitúcia podľa osobitného predpisu, ktorá má povolenie na činnosť udelené Národnou bankou Slovenska.

Podľa § 24 ods.1 zákona o spotrebiteľských úveroch, na iných veriteľov a na zmluvy o úvere alebo pôžičke, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, sa vzťahujú ustanovenia § 2, 3 a 4, § 9 ods. 1 a 2, § 6 až 8, § 11, 12, 14, 16, 17, 19, 23 a 25 a tohto paragrafu.

10. Podľa § 2 písm. a), b), c), d) zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení ku dňu 14.11.2013 (ďalej len „Zákon“), na účely tohto zákona sa rozumie a) zmluvou na diaľku zmluva medzi dodávateľom a spotrebiteľom o poskytnutí finančnej služby výlučne prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie, b) finančnou službou služba poskytovaná 1. poisťovňou, poisťovňou z iného členského štátu, zahraničnou poisťovňou alebo ich pobočkami, 2. obchodníkom s cennými papiermi, zahraničným obchodníkom s cennými papiermi, pobočkou zahraničného obchodníka s cennými papiermi, 3. správcovskou spoločnosťou, zahraničnou správcovskou spoločnosťou, pobočkou zahraničnej správcovskej spoločnosti, 4. bankou, zahraničnou bankou, pobočkou zahraničnej banky, 5. doplnkovou dôchodkovou spoločnosťou, 6. inštitúciou elektronických peňazí, zahraničnou inštitúciou elektronických peňazí, pobočkou zahraničnej inštitúcie elektronických peňazí, 7. veriteľom, ktorý poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania, alebo 8. inou osobou s obdobným predmetom činnosti, ako majú osoby uvedené v prvom až siedmom bode, c) dodávateľom osoba, ktorá je v rámci svojho podnikania zmluvným poskytovateľom finančných služieb prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie na základe zmluvy na diaľku, d) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej sa výlučne na osobnú spotrebu poskytujú finančné služby na základe zmluvy na diaľku a ktorá pri jej uzatvorení a plnení nekoná v rámci svojho zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 2 Zákona, dodávateľ je povinný oznámiť spotrebiteľovi informácie podľa odseku 1 zreteľným a zrozumiteľným spôsobom vhodným pre použitý prostriedok diaľkovej komunikácie v súlade so zásadami dobrých mravov a v súlade so zásadami poctivého obchodného styku tak, aby bol zrejmy obchodný účel týchto informácií; informácie musia byť aktuálne, úplné a pravdivé.

Podľa bodu 6 Zmluvných podmienok spoločnosti River Euro, s.r.o., pre krátkodobé peňažné pôžičky dojednané prostredníctvom internetu a textových správ SMS platných od 17.01. 2013 : „Dlžníkovi môže byť predĺžená lehota splatnosti pôžičky o rovnakú lehotu splatnosti pôžičky, na ktorú mu bola pôžička poskytnutá, ak Veriteľ najneskôr v posledný deň lehoty splatnosti pôžičky neoznámí Dlžníkovi v osobnom účte Dlžníka na internetovej stránke www.smscredits.sk alebo prostredníctvom SMS, že s predĺžením lehoty splatnosti pôžičky nesúhlasí, a zároveň ak Dlžník zaplatí Veriteľovi najneskôr v posledný deň pôvodnej lehoty splatnosti pôžičky príslušnú Odplatu za pôvodnú lehotu splatnosti pôžičky alebo časť istiny pôžičky, ktorá musí byť najmenej v takej výške ako príslušná Odplata za poskytnutie pôvodnej pôžičky. Za lehotu splatnosti pôžičky, o ktorú bola predĺžená pôvodná lehota splatnosti pôžičky je Dlžník povinný zaplatiť Veriteľovi odplatu stanovenú pre príslušný počet dní lehoty splatnosti pôžičky, a to najneskôr v posledný deň predĺženej lehoty splatnosti pôžičky (ďalej len „Odplata za predĺženú lehotu splatnosti pôžičky“) [t.j. v prípade predĺženia lehoty splatnosti pôžičky o 15 dní, ak bola pôžička pôvodne poskytnutá na dobu 15 dní je Dlžník povinný uhradiť Veriteľovi najneskôr v posledný deň predĺženej lehoty splatnosti pôžičky Odplatu za predĺženú lehotu splatnosti pôžičky rovnajúcu sa výške Odplaty pre splatnosť pôžičky 15 dní].“

Podľa bodu 7 Zmluvných podmienok: „Ak je Dlžník v omeškaní s vrátením poskytnutej pôžičky, zaplacením Odplaty a/alebo prípadnej Odplaty za predĺženú lehotu splatnosti pôžičky za každú jednotlivú predĺženú lehotu splatnosti pôžičky, Veriteľ je oprávnený požadovať od Dlžníka úroky z omeškania v zákonnej výške ustanovenej ku dňu nadobudnutia účinnosti týchto zmluvných podmienok v súlade s nariadením Vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Pre prípad, že pôžička, alebo jej časť, Odplata a/alebo prípadná Odplata za predĺženú lehotu splatnosti pôžičky nebude splatená včas, je Veriteľ oprávnený požadovať od dlžníka zaplataenie zmluvnej pokuty. Veriteľ je oprávnený požadovať zaplataenie zmluvnej pokuty vo výške režiijného paušálu za zasielané upomienky Veriteľom Dlžníkovi. Veriteľ je oprávnený požadovať za zaslanie upomienky Dlžníkovi zmluvnú pokutu vo výške 10,- € (slovom desať eur) za poštovné a administratívne výdavky, ktoré Veriteľovi vznikli v súvislosti s odoslaním upomienky plus 15% z celkovej dlžnej sumy.“

11. Zmluvou o pôžičke prenecháva jedna strana (veriteľ) druhej strane (dlžníkovi) veci určené podľa druhu a táto druhá strana sa zaväzuje vrátiť po čase veci rovnakého druhu. Najčastejšie sú predmetom pôžičky peniaze. Samotná pôžička vzniká reálnym úkonom - odovzdaním predmetu pôžičky dlžníkovi.

12. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi žalobcom a žalovanou bola uzavretá zmluva o pôžičke. Ďalej súd zistil, že táto zmluva o pôžičke je zmluvou spotrebiteľskou s poukazom na ust. § 1 ods. 3 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. a zák. č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah úverových podmienok bol daný žalobcom bez možnosti žalovanej privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť aj podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

13. Medzi stranami sporu nebolo spornou skutočnosťou, že žalobca ako veriteľ poskytol žalovanej v zmysle zákona č. 266/2005 Z. z. v pozícii iného veriteľa v zmysle § 2 písm. c) Zák. č. 129/2010 Z. z. úver vo výške 350 eur a žalovaná sa ho zaviazala vrátiť do 15 dní. Zároveň sa zaviazala uhradiť odplatu vo výške 28,24 eur a preto bolo potrebné v zmysle § 53 a nasl. OZ, ako aj podľa § 39 tohto zákona skúmať, či zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru neobsahuje také zmluvné dojednania, ktoré by boli v nesprospech spotrebiteľa a spôsobovali tak značnú nerovnováhu medzi dodávateľom služby a spotrebiteľom. Odplata vo výške 28,24 eur nie je v zmluve nijako špecifikovaná, len v zmluvných podmienkach je všeobecne uvedené, že v tejto sume sú obsiahnuté náklady veriteľa vynaložené na spracovanie žiadosti o pôžičku a primeraná odmena veriteľa za prenechanie peňažných prostriedkov klientovi. Z toho je zrejmé, že zmluvné strany si nedohodli úroky ako odplatu za poskytnutie pôžičky a inú formu odplaty zákon neumožňuje. Poplatok za poskytnutie úveru vyjadrený pevnou sumou vo výške 28,24 eur je preto absolútne neplatným dojednaním v zmysle § 39 OZ. Z absolútne neplatného právneho úkonu nemôžu stranám vzniknúť žiadne práva a povinnosti, lebo takýto úkon je neplatný od začiatku. V zmysle § 41 OZ, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

14. Medzi žalobcom a žalovanou bola uzatvorená zmluva o pôžičke, ktorá je zmluvou spotrebiteľskou, na základe ktorej žalovanej bola poskytnutá pôžička vo výške 350,- eur, ktorú sa žalovaná zaviazala vrátiť v lehote 15 dní odo jej poskytnutia. Predmetom tohto konania je nárok žalobcu na zaplatenie nesplatenej pôžičky v plnej výške 350,- eur a zákonného úroku z omeškania.

15. Žalovaná vzniesla písomne námietku premlčania a tvrdila, že finančné prostriedky jej boli poskytnuté 28.1.2016 a mali byť splatné do 15 dní, t. j. do 12.2.2016. Žalovaný podal žalobu až 9.4.2016, t. j. po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz

16. V danom prípade mal súd za preukázané, že titulom pôžičky boli žalovanej dňa 28.01.2016 poskytnuté finančné prostriedky vo výške 350,- eur a túto sumu sa žalovaná zaviazala žalobcovi vrátiť v lehote 15 dní odo dňa poskytnutia pôžičky. V tomto konaní nebolo žalobcom nijak preukázané, že by došlo k predĺženiu splatnosti pôžičky do 26.04.2016 tak, ako to uviedol v žalobe aj vo svojom písomnom

vyjadrení. Nepreukázal ani to, že by žalovaná uhradila aspoň časť istiny alebo minimálne odplatu za poskytnutie pôžičky a oprel sa len o ustanovenie bodu 6 Zmluvných podmienok, ktoré súd vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku a ako takú za absolútne neplatnú. Lehota na plnenie tak žalovanej uplynula dňa 12.02.2016 a dňom 13.02.2016 začala plynúť trojročná premlčacia doba na uplatnenie nároku súdnou cestou a uplynula dňom 13.02.2019. Žaloba zo strany žalobcu bola na tunajšom súde podaná až dňa 09.04.2019, teda po uplynutí premlčacej doby. Súd vzhľadom na vyššie uvedené zákonné ustanovenia tento premlčaný nárok nemohol žalobcovi priznať, preto žalobu zamietol.

Súd žalobu zamietol aj z dôvodu neprijateľnosti zmluvnej podmienky uvedenej v bode 6. zmluvných dojednaní, podľa ktorej za lehotu splatnosti pôžičky, o ktorú bola predĺžená pôvodná lehota splatnosti pôžičky, je Dlžník povinný zaplatiť Veriteľovi odplatu stanovenú pre príslušný počet dní lehoty splatnosti pôžičky, a to najneskôr v posledný deň predĺženej lehoty splatnosti pôžičky. Spotrebiteľ má byť informovaný nielen o výške úrokov z úveru, ale aj o poplatkoch súvisiacich s úverom. Žalobca pritom ako dodávateľ má zákonnú povinnosť v zmluve o pôžičke (spotrebiteľskom úvere) uviesť údaje o výške poplatkov, teda musí tak urobiť priamo v zmluve so sankciou straty práva na poplatky. Iba takáto informácia pre spotrebiteľa prispieva k transparentnosti trhu a umožňuje spotrebiteľovi poznať rozsah svojho záväzku. Žalovaná v predmetnom prípade však túto možnosť nemala, keďže výška poplatkov nie je uvedená v zmluve o pôžičke. Podľa názoru súdu zakomponovanie ustanovenia o poplatkoch (odplatách) za predĺženie lehoty splatnosti pôžičky len do zmluvných podmienok a nie priamo do zmluvy je neprijateľnou podmienkou v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a teda je dojednanie takejto zmluvnej podmienky neplatné v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka.

17. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

V danom prípade súd žalobu v celom rozsahu zamietol a žalovanej tak vznikol nárok na priznanie náhrady trov konania v plnom rozsahu. Nakoľko žalovanej v súvislosti s týmto súdnym konaním žiadne trovy nevznikli, súd jej vo vzťahu k žalobcovi nepriznal právo na ich náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.